

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3744

гр. София, 05.07.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в закрито заседание на 05.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **3056** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Р. С. Т. срещу министъра на вътрешните работи. Със същата се претендира обезщетение за претърпени вреди в резултат на незаконосъобразен административен акт, отменен впоследствие от издалия го административен орган, имуществени вреди, претърпени в резултат на наложено административно наказание глоба с наказателно постановление и неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. Съдът е оставил исковата молба за обезщетение без движение, като е указал на ищеца да посочи ответника по спора. С молба, постъпила в деловодството на съда на 03.06.2011 г. ищецът е посочил като ответник по спора Министерството на вътрешните работи.

Съгласно чл. 205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическо лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Разпоредбата следва да се тълкува в смисъл, че ответник е юридическото лице, в състава на което е включен административния орган, от чиито незаконен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Особеното за производството по чл. 203 - чл. 207 от АПК е, че законодателят изрично посочва искът срещу кого трябва да се насочи, като в този случай изискванията за пасивната материалноправна легитимация съвпадат с тези за пасивната процесуална легитимация. В процесния случай, видно от представените по делото доказателства Заповед № ЗДС 2205/24.03.2010 г., от която се претендира обезщетение за вреди е издадена от директора на

СДВР, а наказателно постановление № 164/28.04.2010 г. от издаването, на което също се претендират вреди е издадено от началника на Гранично полицейско управление в регионална дирекция „Гранична полиция”. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи Главна дирекция „Гранична полиция” е главна дирекция на Министерството на вътрешните работи, а съгласно чл. 10, ал. 2 главните дирекции на Министерството на вътрешните работи са юридически лица. Съгласно чл. 14, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи областните дирекции на М. са юридически лица. Следователно, както СДВР е самостоятелно юридическо лице, така и главна дирекция „Гранична полиция” е самостоятелно юридическо лице. В процесния случай се претендира обезщетение за вреди от незаконосъобразни актове, издадени от СДВР и от Главна дирекция „Гранична полиция”. Следователно, в процесния случай те би следвало да бъдат ответниците по спора и неправилно исковата претенция е насочена срещу Министерството на вътрешните работи. Процесуалните предпоставки за исковото производство са свързани с възникването на право на иск и надлежното му упражняване. Процесуалната легитимация на ответника е сред положителните процесуални предпоставки за възникване на правото на иск, а липсата ѝ има за последица недопустимост на иска. Съдът не е длъжен да напътства ищеца срещу кого да насочи иска си и кой трябва да е ответник независимо, че с разпореждането си по делото е дал указания на ищеца да посочи ответника по иска. Съдът е длъжен да даде указания само във връзка с надлежното упражняване на правото на иск, в случая да се посочи ответник. Незнанието на ищеца срещу кого да насочи иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е обстоятелство неотнормируемо към законосъобразността на процесуалните действия на съда.

Като взе предвид изложените фактически и правни изводи и на основание чл. 129, ал. 3, във вр. с чл. 127, ал. 1, т. 2, чл. 128, т. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и чл. 158, ал. 3, във вр. с чл. 150, ал. 1, т. 6, чл. 159, т. 5, във вр. с чл. 149 ал. 1 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената искова молба от Р. С. Т. и връща същата на ищеца.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм. д. № 3056/2011 г. по описа на Административния съд С.-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му по

реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ